

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det vil sige, at den sidste sætning her med, at man samtidig opfordrer den tjetjenske side, skal forstås sådan, at det altså er præsidenten. Det må jeg forstå, fordi man anerkender, men det skulle så nok have været sagt lidt tydeligere, at Maskhadov osv. har gjort det. Så det er altså præsidenten, der skal tage afstand fra sin egen terror. Det synes jeg er rigtigt. Men det fremgår ikke klart og tydeligt af det her dokument, at det er det, der står. Der står rent faktisk det modsatte.

Så vil jeg gerne spørge: Er det så det, regeringen siger, der kan ske nu for at forbedre situationen, at man kan indbringe sagen gennem Europarådet? Hr. Søren Søndergaard har lige stået og fortalt, hvordan folk, der gør det, forsvinder. Er det det dramatiske, voldsomme, stærke, alle mulige måder-skridt, som regeringen siger, vi nu skal have ændret situationen i kraft af – at punkt 1: Den tjetjenske præsident skal tage afstand fra sin egen terror, og punkt 2: Man kan klage gennem Europarådet? Er det, hvad regeringen har at byde på med støtte af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre i den her ynkkelige forestilling?

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg kan ikke pege på nogen dramatiske skridt. Jeg ved ikke, om fru Margrete Auken kan pege på nogle dramatiske skridt, som man kunne foretage.

Jeg synes, at regeringens metode med bestandsdigt at bringe det her op, med hele tiden at have det på dagsordenen, hele tiden at påpege problemerne, er rigtig. Der er ikke nogen nem løsning. Det kan godt være, at fru Margrete Auken har en nem løsning, men det har jeg nu altså ikke. Og når jeg nævnte det her med tjetjenske side, så var det kun for at understrege, at det jo ikke skal forstås på den måde, at andre, som begår overgreb, ikke også skal fordømmes. Det bliver de også, for man opfordrer jo den russiske regering til at overholde menneskerettighederne.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For det første vil jeg sige tak for den klare melding om, at valget i Tjetjenien af Kadyrov var en farce. Det er jo også, hvad de internationale or-

ganisationer har noteret sig. Derfor vil jeg også godt spørge fru Hanne Severinsen, om det så indebærer, at det er Venstres holdning, at den legitime repræsentant for det tjetjenske folk naturligvis er Maskhadov, som jo er den eneste repræsentant, der er blevet valgt ved et valg, som fra alle sider blev anerkendt som et demokratisk valg.

Er fru Hanne Severinsen enig med mig i, at han så må vurderes som den legitime repræsentant, og at man selvfølgelig ikke kan opfatte en person, som er valgt ved et helt åbenlyst svindevalg, som en legitim repræsentant for det tjetjenske folk?

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det er klart, at det valg, som blev foretaget i efteråret, var helt utilfredsstillende.

Maskhadov blev anerkendt internationalt, dengang der sidst var præsidentvalg. Hans periode er udløbet, den udløb for et par år siden, men jeg mener da bestemt, at man skal forhandle med de kredse, der står bag, for det er jo det sidste demokratiske valg, vi har set. Så derfor er det naturligvis sådan, at når man siger, at der skal en politisk løsning til – og det er jo det, vi siger – så får man den ikke blot ved at lægge en facade ud over det hele.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er glad for, at Venstres ordfører klart slår fast, at Kadyrov ikke er en legitim repræsentant for det tjetjenske folk. Det tror jeg er vigtigt at få slået fast, og det glæder mig, at Venstres ordfører gør det.

Er det ikke bekymrende for Venstres ordfører, fru Hanne Severinsen, som jo også er medlem af Europarådet, at vi har de her historier om, at folk, som klager til Europarådet og udnytter den ret, som er i Europarådet, til at klage til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, forsvinder? Og mener fru Hanne Severinsen ikke, at det genaktualiserer den debat, vi havde om at indgive en statsklage mod Rusland, sådan at der altså ikke er en person, der, med hele den risiko, der ligger i dét, kan udsættes for trusler og forsvindinger, og at klagen så kan falde væk, men at det altså netop er en stat, som man ikke på den måde kan flytte?

Det var jo den samme diskussion, som eksisterede i sin tid, da vi i Danmark havde spørgsmålet om Kemal Koc og Tyrkiet, hvorvidt det